

op fra neden og nu staar for Tur til at blive Skovrider, egner sig til at staa i Spidsen for Jægersborg Dyrehave; tværtimod, han er maaske meget uskikket dertil. Ude i Landet gaar der derimod maaske et eller andet meget kapabelt Menneske, som netop egner sig for denne Plads, men som aldrig har staaet i Forbindelse med det kongelige Forstvæsen. Jeg mener, at Ministeren her bør staa fuldstændig frit, og at Udnævnelsen bør ske under Hensyn til vedkommendes Kvalifikationer til at styre et Skovdistrikt efter æstetiske og landskabelige Hensyn. Naar der saa sættes et Samarbejde i Gang med Inspektøren for de kongelige Haver, mener jeg, at der deraf vil kunne fremgaa et Arbejde til Gavn for Lystskovdistriktet. Selvfølgelig gaar jeg ud fra som givet, at ogsaa Inspektøren for de kongelige Haver har en saadan Indsigt, at han kan tage de landskabelige og æstetiske Hensyn. Et saadant Samarbejde havde jeg tænkt mig skulde resultere i, at der hyppigt — hyppigere end for de almindelige Skove — blev udarbejdet Planer, som efter at være godkendte af Ministeriet blev udførte i Praksis af Skovrideren. Selvfølgelig maatte Inspektøren for de kongelige Haver for dette Arbejde have et passende Honorar, men det antager jeg ikke kunde volde finansielle Vanskeligheder, idet det kunde anvises ham af Ministeriet.

Jeg er ingenlunde blind for, at en saadan Ordning maaske heller ikke vilde slaa Kritikken ned eller virke tilfredsstillende til alle Sider, men jeg tror, det har sin Betydning, at det slaas fast, at Bestyrelsen af Lystskovdistriktet ikke skal gaa efter den almindelige faste Regel, men danne en Undtagelse. Er det først slaaet fast, vil det ogsaa efterhaanden gaa ind i den almindelige Bevidsthed, at Ordningen her er en særlig, fordi der stilles særlige Krav til Bestyrelsen af Lystskovdistriktet.

Dernæst vil jeg henstille, at man under den fremtidige Styrelse af Jægersborg Dyrehave ikke tager alt for smaalige finansielle Hensyn. Jeg tænker her i første Række paa, at man har en lille Indtægt af Græsning af Heste og Køer. 7,400 Kr. staar den opført til i Tillæg A., men i dette Beløb maa fradrages noget for Græsset, thi jeg antager, at naar man afskaffer Græsningen af Heste og Køer, vilde Græsindtægterne stige. Men lad os sige, at Indtægten med en rund Sum er 6,000 Kr. Hvis man gik til en privat Ejer, som havde en stor og smuk Park, Lystskov eller Have og foreslog ham, at han enten skulde sætte

sine egne Heste derind eller leje Græsningen ud til andre Heste, vilde han sikkert svare: Nej, Vor Herre bevare os, er De gal, værre. Ødelæggelse kan der dog ikke ske paa min Park eller Skov, end at der slippes Heste ind! Køer er slemme, men Heste er langt værre. Da nu, som sagt, denne Indtægt ikke spiller nogen betydelig Rolle, og da en Del af de Kulturer, som nu er indhegnede, vilde kunne aabnes langt tidligere, naar disse Dyr ikke var i Skoven, forekommer det mig, at der ikke af finansielle Hensyn er Anledning til at bibeholde denne Græsning.

Saa er der Dyrehavsbakken. Jeg ved ikke, om det, naar man overhovedet er inde paa at ordne Dyrehavens fremtidige Skæbne, ikke ogsaa skulde være muligt at faa den hævet lidt i æstetisk Henseende, saa at den blev noget mere værdig for en Hovedstad som København. Jeg tænker selvfølgelig ikke her paa den af Digterne besungne Kilde, som har sin smukke Tradition, men jeg tænker paa Gøglet oppe paa Bakken. Alle, der kender Dyrehavsbakken, vil vist indrømme, at det ikke er værdigt for det danske Folk at have en Anstalt af den Natur saa nær ved København. Hele Indtægten af Dyrehavsbakken er ogsaa af forsvindende Betydning. Indtægten af Teltsteder er 4,400 Kr., men saa vidt jeg ved, er de Udgifter, som Forstvæsenet har, omtrent noget lignende, saa at man kan sige, at Forstvæsenet i Virkeligheden ingen Indtægt har af Dyrehavsbakken. Finansielt set er der saaledes ingen Hindring for en anden Ordning. Nej, Vanskeligheden ligger i, at Gentofte Kommune har en meget betydelig Indtægt af Dyrehavsbakken, en Indtægt, som den anvender paa en eller anden smuk Maade, i godgørende Øjemed, og det vilde maaske nok være Synd at berøve den denne Indtægt. Ved Siden deraf skal det være et Par Grosse-rere, som tjener Resten af Pengene, men dem behøver man vel ikke at have særlig Medlidenhed med.

I Forbindelse med disse Bemærkninger om Dyrehaven og Dyrehavsbakken vil jeg gøre en Bemærkning i Anledning af, at den ærede Ordfører udtalte, at der indenfor Udvalget havde været nogen Betænkelighed, fordi Skovdistriktet var saa lille, mindre i Areal end noget af de andre Skovdistrikter. Dette er ikke rigtigt. Det Areal, som kommer ind under denne Lov, udgør 2,077 Tdr. Land, medens Falsters Distrikt kun udgør 1,279 Tdr. Land og Randbøl Distrikt i Jylland 1,747 Tdr. Land. Der er flere Distrikter, hvis Areal